

Cambres pròpies | Eva Armisen & Eva Piquer | Actualitzat el 21/08/2018 a les 18:32

Hi faltes tu

Avui hem dinat amb plats grocs i flors grogues i llaços grocs

Eva Armisen

Ara fa un any el decorat era bastant igual: la mateixa taula, la mateixa fideuà, els mateixos amics de fa mil vides. Jo t'havia enviat un whatsapp al matí, em calia tenir clar que hi series. Em vas dir que sí, i tant, ens veiem d'aquí a una estona.

Avui no t'he pogut enviar cap whatsapp, ni m'he pogut asseure al teu costat. Avui hem dinat amb plats grocs i flors grogues i llaços grocs. I a l'hora de les lioneses, ha sonat el telèfon de la S. Ha posat l'altaveu perquè et poguéssim escoltar tots.

Algú ha cridat llibertat i ens hi hem afegit, però hem callat de seguida perquè només teníem vuit minuts amb tu -amb la teva veu- i no podíem malgastar-los en obvietats. Per descomptat que et volem aquí, per descomptat que et volem a casa, per descomptat que et volem lliure. Ens has explicat què havies menjat per dinar -ho has hagut de rumiar, potser et confonies amb el menú d'ahir- i t'hem mentit dient que la nostra fideuà tampoc era res de l'altre món. Ens has animat a pujar al Carlit el 13 d'octubre: gairebé tres mil metres, ja hauries pogut triar un cim més assequible. Has demanat per l'E. i l'has felicitat: vols que sàpiga que recordes que avui és el seu sant.

S'acaba la trucada, ens eixuguem els ulls, intentem despistar l'enyor. Passo el meu número de deenai a la S: et vull anar a veure a la presó.

Eva Piquer